

I ara, eleccions

L Jactivitat política catalana ha quedat a l'ombra durant els darrers dies, arran del referèndum OTAN. Les relacions entre govern central i Generalitat també han estat influïdes per aquesta consulta felipista. Resolta ja ara la incògnita del 12 de març, s'haurà de tornar a posar, d'una o altra manera, el fil a l'agulla. Així ha de ser, independentment del dia en què es celebren les properes eleccions generals, perquè ara tot està ja en funció de les eleccions.

A l'ombra va quedar una informació facilitada pel conseller de governació, Macià Alavedra, al Parlament de Catalunya, proposant a l'administració central un organisme representatiu de les comunitats autònomes, de manera que aquestes tinguin veu i vot decisiu en la delegació de l'Estat espanyol representada a la Comunitat Econòmica Europea.

També ha quedat a l'ombra la decisió del Parlament d'aprovar un crèdit de 21 milions de pessetes per dedicarlos a inversió com a mesura complementària d'una decisió anterior consistent a prorrogar per al 86 el pressupost de la Generalitat corresponent a l'any 1985. El govern de Jordi Pujol va optar per la pròrroga del pressupost-85, a l'espera de la nova fórmula de finançament autonòmic que, si fem cas dels compromisos de Felipe González, hauria d'haver estat presentada a començament del passat gener.

Però precisament ha estat el referèndum OTAN la causa que el govern central encara no hagi presentat aquesta proposta i que, per exemple, s'ajornés la reunió del Consell de Política Fiscal i Financera que havia de tractar aquest assumpte. Ara, tant si el finançament de les autonomies es resol aviat com si no es resol, el govern Pujol presentarà al Parlament el projecte de pressupost que quantitativament només podrà tenir un nivell semblant a l'any anterior. I això que ha estat a l'ombra ha de sortir ara a la llum. D'una banda, el govern central ha decidit si accepta la proposta d'Alavedra sobre la necessària participació de l'autonomia en les decisions que l'Estat espanyol prengui en relació a la CEE o bé si vol que Espanya sigui a Europa com el vell estat centralista i uniformista en lloc de ser-hi com l'estat de les autonomies. De

Després de la consulta atlantista del govern presidit per Felipe González, han eixit a la llum pública unes negociacions a l'ombra entre aquest executiu i el català. Una cara amable que convenia presentar a l'opinió pública.

Oriol Domingo

l'altra, el govern central haurà de donar resposta al finançament de les autonomies.

Tot plegat forma part del bloc de qüestions negociades en els últims temps entre el vice-president Alfonso

Guerra i els consellers Alavedra i Josep M. Cullell. Han estat unes converses mantingudes en secret, fins que un dia una indiscreció les va fer públiques.

Una lectura d'aquesta indiscreció és que en plena campanya pel referèndum convenia a la Moncloa presentar una cara amable davant l'opinió pública catalana. La cara que diu que fins i tot el mateix Guerra dialogava amb els superconsellers del govern català, com són Alavedra i Cullell. I que també, fins i tot, els ministres Joaquín Almunia i Ernest Lluch (aquest últim català, que passarà a la història com un dels més indescriptibles defensors de la LOAPA) accedien finalment a enviar per a la Seguretat Social Catalana 20.000 milions de pessetes, com a part del deute que l'administració central té amb l'autonomia en aquesta matèria.

Després d'això es fa molt difícil que el PSC pugui justificar la presentació d'una moció de reprovació contra el doctor Josep Laporte com a conseller de Sanitat del govern de Catalunya. •

Macià Alavedra: proposta sobre la representativitat de l'estat davant la CEE.